

Eg vil vera listaliga óheft

– Jú, eg havi framført á Kgl. Tjóðleikhúsinum, og har var bæði vakurt og stórt, men tað er ikki umráðandi hvar tú arbeiðir, men um leiklurin er áhugaverdur, sigur Annika Hoydal, sum fylti 50 ár seinasta sunnudag

DAGNY JOENSEN
KALMAR LINDENSKOV

– Hóast eg eri farin um tey fimmti fyrri viku síðani, so haldi eg ikki, at aldurin hevur nakran týðning, sigur Annika Hoydal, sjónleikari, í telefonini úr Keypmannahavn, har hon hevur havt sítt virkna arbeiðslív seinastu 23 árin.

Kortini gevur aldurin henni stundir til umhugsan, um tað sum er farið, og um framtíðarútlitini hjá unga ættarliðnum av kvinnum.

– Útlitini hjá teimum ungu, eru ikki eins hugaliga og tey, ið fall í okkara lut, á ungum árum, sigur Annika Hoydal og litur aftur í tíðina.

– Áður vórðu ungar gentur konur, tá tær giftust og settu seg í køkina at biða eftir børnunum. Eg fekk eingi børn, og hóast eg nú eri 50 ár og ásanni, at talið sær ógvusligt út á pappirinum, so kennist tað ikki so, sigur Annika Hoydal. Hon hevur livað síni ungdomsár í eini tíð, tá alt bar til.

Ættarliðið fekk alt upp í hendur

Um hetta ættarliðið verður ofta sagt, at tað er spilt á ættarliðið, sum fekk alt latið upp í hendur, og tá aldurin kom á tær, so smæddust tær ikki burtur. Tær lata sær einki lynda, hava tikið sær leiklutin á arbeiðsmarknaðinum, og eru góðtiknar sum aldursbólkur, sum enn hevur nakað at bjóða.

Hóast vit ikki hoyra so nógv um arbeiðsuppgávurnar hjá Anniku Hoydal, sum tær hjá øðrum sjónleikarum, so er hon fram eftir eins virkin og áður.

Í næsta mánað fer hon undir nýggjan sjónleik á litlum leikhúsum, eins og hon ikki er tann, sum trokar seg fram í donsku myndablóðum, fyrri at fáa leikstjórar at geva henni gætur.

Annika Hoydal hevur ongandið lagt í at arbeiða á stórum leikhúsum, eins og hon ikki er tann, sum trokar seg fram í donsku myndablóðum, fyrri at fáa leikstjórar at geva henni gætur.

Annika Hoydal minnst aftur á 68 ættarliðið, sum gav ungdominum slíkt frælsi, sum ongandið hevði verið áður, og samanber við nútíðina.

Onnur gjørdur arbeiðið fyrri meg

– Eg var ikki við í ungdomsuppreisturinum ella í kvinnurørsluni, sum vaknaði um somu tíð. Tað vóru onnur, sum gjørdi hetta arbeiðið fyrri meg, og sum mitt ættarlið fekk ágóðan av, sigur Annika Hoydal og samanber við umstøðurnar hjá ungdominum í dag.

– Nú eru tíðirnar hjá teimum ungu broyttar. Tey sleppa ikki at spæla sær í friði, til tey hava valt sær, hvørja útbúgving ella starv tey vilja hava.

– Heimurin er nógv ótryggari í dag. Múrin er fallin. Verðin er vörðin ein peningameiður, har einki ber til, um tú ikki hevur møguleika at vinna tær pening. Hættur tú ikki arbeiði, er einki at gera.

– Torførst er at góðtaka, at peningagudurin hevur breitt seg um allan heimin. Nú er tað marknaðarmekanismen og kappingarføri, sum telur. Tey ungu verða kroyst út í hetta, og pláss er ikki longur fyrri einstaklingalýndi, hugsan og áskoðanir um lívið og samfelagið.

Orðið solidaritet er skýrt avlodað

– Kenslan av at tú smiðjar tær eydnuna sjálv, ella gongur saman við øðrum um eitt mál, sum tú trýr er rætt, er ikki til. Her hugsar eg um politiskar rørsur og kvinnurørsluna, bert fyrri at nevna dømi. Nú standa øll einsamøll, og orðið solidaritetur er avlodað. Tað verður bert tvínað saman við ræðandi kommunistamyndini, hóast sósíðaritetur upprunaliga stendur fyrri at hugsa vakurt, sigur Annika Hoydal.

Annika Hoydal hevur livað einsamøll alla tíð sína. Hon valdi sjónleikararbeiðið, og helt, at tað var so óskipað lív, at hon ikki kundi bjóða einum manni at liva saman við sær.

Hon hevði góðtikið at liva soleiðis, til hon fyrri tveimum árum síðan hitti danan Klavs Lockwood, sum er samskiftisstjóri í eini handilsfyrirtekni í Danmark, so giftust tey fyrri tveimum árum síðani.

Mitt arbeiðið er so skiftandi, við hvørt arbeiði eg um kvöldarnar, aðrar tíðir fyrrapartar og aftur aðrar tíðir ferðast eg kring landið við sjónleikum og sangi. Lívið hjá mær hevur ongandið verið so regluligt, at eg helt meg kunna bjóða øðrum tað.

Giftarmálið ger meg ikki heimagangandi

– Hóast eg giftust, so broytti eg ikki livihátt, og eg verði ikki heimagangandi. Kortini eri eg fegin um giftarmálið, tí tað er so hugaligt at liva í hjúnarlag, eftir at hava verið einsamøll um alt í gerandisdegnum í so nógv ár.

– Er tað ikki torført at venja seg við nýggjar umstøður eftir so nógv ár?

– Eg helt í veruleikanum, at tað fór at verða torført enn tað í veruleikanum er. Tað er lættari at verða tvey um alt, og at hava onkran at liva lívið saman við.

Annika Hoydal hitti mannin, tá hon var við í Mogenstrup Revyni. Hann var áskoðari, og hon stóð á pallinum.

Klavs Lookwood hevði ongan áhuga fyrri ikki revyslistini, men varð bilisin av hesari. Hann fór tí inn at heilsa uppá Anniku Hoydal eftir framförsluna, av tí at hann var hugtikin av leikinum. Tey tósaðu væl saman, og síðani ringdi hann til hennara, og so fór leikur fram.

– Í veruleikanum heldur

– Hóast talið 50 sær ógvusligt út á pappirinum, so kennist tað ikki so, sigur Annika Hoydal, sjónleikari, sum heldur, at tíðin hon var ung, hevði so nógv meira at bjóða ungdominum enn tað, sum nútíðar ungdomur hevur í boði

maður mín, at tað var ein avbjóðing at eg eri sjónleikari og havi skiftandi arbeiðstíðir, sigur Annika Hoydal.

Annika Hoydal hevur allar dagar í sínum yrki verið ógvuliga varin við at taka av tilbóðum at spæla á teimum stóru sjónleikarhúsum í Danmark.

Persónliga avbjóðing

Hennara áskoðan er, at sjónleikarin ikki skal hava ov fastan karm, av tí at tað lætt kann gerast eitt leiklistarlig forðan fyrri persónliga avbjóðingina.

– Tá eg varð liðug á leiklistaskúlanum, fekk eg í fast starv í boði á Kgl. Tjóðleik-

húsinum í Keypmannahavn, men eg tók ikki av, tí eg var bangin fyrri at drukna í stóru fjøldini har, sigur Annika Hoydal.

– Eg spurdi kortini í hvørtjum leiki eg skuldi verða við í, men fekk svarið, at eg skuldi bert verða til taks. Tí tí tók eg ikki av.

– Mín fatan av leiklistini er, at tú sjálv skal gera av, hvat tú vilt vera við í, og ikki. Tað, at hava møguleikan at siga nei, um tað ikki hóvar tær, ger, at tú ikki verður kroyst inn í ein karm, sum tú ikki kanst góðtaka.

– Hetta er hinvegin ógvuliga strævið og ótrygt lív, men tað gevur tær eisini kensluna av frælsi.

Annika Hoydal sigur um

tað at arbeiða á smáum leikhúsum, at har fær einstaklingurin meira ávirkan á, hvussu ein leikpartur skal spælast. Har verða heldur ikki gamlir leikir uppsettir, sum framanundan eru tyngjandi fyrri leikaran, tí aðrir hava framført hann áður.

– Einaferð spældi eg Ofelia, fleikinum "Hamlet" eftir Shakespeare á leikhúsinum Saltlageret, sum nú ikki er til longur.

– Tá komu áskoðarar til mín og søgdu, at soleiðis var Ofelia ikki. Tá eg spurdi nærri, søgdu fólk, at soleiðis hevði Bodil Udsen ikki framført hana í síni tíð.

– Ofelia var bert 16 ára gomul, og verður vanlig